Lietas Nr. C24184414
Lietas arhīva Nr. C-0876-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2015.gada 26.februārī

Ogres rajona tiesa, tiesnese Z.Kupce,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītāja/pers. A/ 2014.gada 31.oktobrī cēlusi Ogres rajona tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, kurā pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērnu /pers. D/ un /pers. E/ uzturam ik mēnesi 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no prasības iesniegšanas dienas līdz bērnu pilngadībai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājas un atbildētāja laulības laikā, dzimuši trīs bērni, 1997.gada 10.martā dzimis dēls /pers. D/ un 2005.gada 4.jūlijā dzimis dēls /pers. E/, kuri ir vēl nepilngadīgi, savukārt 1996.gada 27.februārī dzimis dēls /pers. F/, kurš jau ir pilngadīgs. Pušu laulība nav šķirta. Atbildētājs labprātīgi nepilngadīgo bērnu uzturēšanā nepiedalās, tādēļ prasītāja lūdz uzturlīdzekļus piedzīt tiesas ceļā.

Prasītāja norādījusi, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

2014.gada 11.novembrī atbildētājam nosūtīts prasības pieteikums un atbildes veidlapa, nosakot 30 dienu termiņu no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas rakstveida paskaidrojumu sniegšanai.

Prasības pieteikums un atbildes veidlapa atbildētajam nosūtīti uz viņas deklarēto dzīves vietas adresi, un neskatoties uz to, ka sūtījums tika atgriezts atpakaļ, ar atzīmi "Nebija mājās, atstāts aicinājums", "Beidzies glabāšanas laiks", saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.pantu un 56.[1] panta otrā daļu uzskatāms ka atbildētājam par prasību paziņots.

Atbildētājs nav iesniedzis tiesā savus rakstveida paskaidrojumus par prasību, nav lūdzis lietu izskatīt tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmā daļa noteic, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šāds paziņojums pusēm nosūtīts 2015.gada 13.janvārī, uz to deklarētājam dzīves vietas adresēm.

Civilprocesa likuma 56.panta piektā daļa noteic, ka tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Civilprocesa likuma 56.[1] panta otrā daļa noteic, ka tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka par procesu atbildētājam ir paziņots, jo tiesas dokumenti nosūtīti uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietas adresi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[22] panta pirmo daļu, pusēm izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kā arī izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesei. Noraidījums nav pieteikts.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudot rakstveida pierādījumus, atzīst, ka maza apmēra prasība par uzturlīdzekļu piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Ievērojot Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Ar lietas materiāliem pievienotajām dzimšanas apliecību Nr. /Apliecība Nr. 1/un /Apliecība Nr. 2/kopijām, apstiprināts, ka 1997.gada 10.martā dzimušā /pers. D/, personas kods /personas kods/, un 2005.gada 4.jūlijā dzimušā /pers. E/, personas kods /personas kods/, vecāki ir /pers. A/ un /pers. B/ (lietas 8.,9.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 177.pantu vecākiem ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums rūpēties par bērnu, jo līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Rūpes par bērnu nozīmē arī bērnu uzturēt, tas ir, nodrošināt ēdienu, apģērbu, mājokli un veselības aprūpi, bērnu kopt, izglītot un audzināt, nodrošinot garīgo un fizisko attīstību, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam.

Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa paredz, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa.

Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka pušu kopīgie bērni, /pers. D/ un /pers. E/, dzīvo kopā ar prasītāju un atbildētāju, taču atbildētājs bērnu uzturēšanā nepiedalās, kā to norāda prasītāja savā prasības pieteikumā, jo atbildētājs pret to nav cēlis iebildumus; līdz ar to prasītāja ir tiesīga saņemt no atbildētāja līdzekļus bērnu uzturam.

Civillikuma 179.panta piektā daļa paredz, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Nosakot piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, ir piemērojami Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu

apmēru bērnam" nosacījumi, kas paredz katra vecāka pienākumu katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai-25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai- 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" (ar 02.12.2014. grozījumiem) minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros sākot ar 2015.gada 1.janvāri ir 360 *euro* mēnesī, līdz ar ko minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kas jānodrošina katram no vecākiem bērniem no 0 līdz 7 gadu vecumam sastāda 90.00 *euro* un no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai 108.00 *euro*.

Uzturdošanas pienākums ir absolūts un likumdevējs, Civillikuma 179.panta piektajā daļā paredzot vecāku pienākumu nodrošināt bērnam iztikas līdzekļus minimālajā apmērā, nav paredzējis vecāka atbrīvošanu no nepilngadīgā bērna uzturēšanas pienākuma gadījumā, ja vecāks nav to spējīgs pildīt.

Uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama ar 2014.gada 31.oktobri, t.i. ar prasības pieteikuma iesniegšanas dienu tiesā.

Ņemot vērā to, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumiem prasītāji uzturlīdzekļu lietās ir atbrīvoti no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, saskaņā ar Civilprocesa 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu un 42.panta pirmo daļu no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva 338.42 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9.35 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par valsts nodevas samaksu valsts ienākumos 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39.pantu, 42.panta pirmo daļu, 44., 97., 193., 250.[25] pantu, 250.[27] panta pirmo, otro, trešo, astoto daļu, 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus 1997.gada 10.martā dzimušā /pers. D/, personas kods /personas kods/, un 2005.gada 4.jūlijā dzimušā /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi 108.00 *euro* apmērā, bet ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2014.gada 31.oktobra līdz bērnu pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā, valsts nodevu 338.42 *euro* (trīs simti trīsdesmit astoņi *eur*o un 42 centi), ieskaitot kontā:

Saņēmējs: Valsts kase,
reģistrācijas Nr.90000050138,
BIC kods TRELLV22,
konts LV55TREL1060190911200,

un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9.35 *euro* (deviņi *euro* un 35 centi), ieskaitot kontā:

Tiesu administrācija,
Saņēmējs: Valsts kase,
reģistrācijas numurs 90001672316,
BIC kods TRELLV22,
konts LV51TREL2190458019000,
norādot iemaksas mērķi: 21379 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Noteikt /pers. B/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājumu apliecinošus dokumentus iesniedzot vai atsūtot pa pastu Ogres rajona tiesas kancelejai Brīvības ielā 6, Ogrē, LV-5001.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Ogres rajona tiesā.

Tiesnese Z.Kupce